

[Løvig Simonsen]

»Sejlrendeudbygning giver uændret saltbalance i Østersøen, men en lidt ændret vandudveksling gennem Øresund og en reduktion af ilttilførslen til Østersøen.

Ved sejlrendeafgravning skal der afgraves 1,3 mio. m³ i Øresund. Sedimentationen fra det materiale, der spredes uden for arbejdsområdet, vil give anledning til en pålejring, der er væsentlig mindre end 1-2 centimeter.«

Dette citat skal sammenholdes med skemaet på side 53, hvoraf det fremgår, at en sådan afgravning vil medføre uændret saltindhold i det øverste lag, men øget saltindhold i de nedre lag med 0,01-0,02 promille, samt øge skillelagsstabiliteten med 0,12-0,15 pct. Såfremt det bliver nødvendigt også at sikre uændret ilttilførsel, bliver der tale om væsentlig større afgravninger, men her vil jeg gerne gøre opmærksom på, at et stort flertal for 14 dage siden vedtog en dagsorden stillet af SF, der strammede den indsats op, der skal ydes inden for Østersøkonventionens rammer for at bekæmpe forurening af den menneskeskabte forurening i Østersøen, og jeg vil her tillade mig at citere, som jeg også gjorde under debatten for 14 dage siden, hvad den daværende miljøminister i 1986 svarede på et spørgsmål om, hvad udsigterne for den biologiske tilstand i Østersøen på kortere og længere sigt er.

Miljøministeren svarede, jeg citerer:

»Sammenfattende kan det derfor siges, at udsigterne for Østersøens biologiske tilstand på kort sigt fortsat er betænkelig, idet de enkelte lyspunkter, f.eks. reduktionen af DDT-forureningen, opvejes af fortsatte forværringer bl.a. af næringsssaltsituationen og den ukendte virkning af de mange stoffer, der stadig udledes til Østersøen.

På lang sigt kan udsigterne siges at være mere positive, såfremt Østersølandenes samarbejde til beskyttelse af Østersøen kan styrkes endnu mere.«

Og det var jo just det, vi gjorde.

Det er indlysende, at det, det drejer sig om, er at minimere miljøpåvirkninger af såvel nær- som fjernmiljøet. Derfor er der heller ikke taget endelig stilling til udformningen af den kunstige ø, for der skal stadig arbejdes med, hvad der kan gøres for at mindske ændringen i vandgenemstrømningen, for disse ændringer vil komme miljøet til gode, f.eks. i form af mindre kompensationsafgravninger, og måske kan disse

endda helt undgås. Det er derfor, Socialdemokratiet har fået indføjet den meget omtalte miljøklausul, så der fortsat kan arbejdes med at minimere miljøpåvirkningen i såvel Østersøen som i Øresund.

Men én ting står fast – og her er miljøministeren også enig med os – nemlig at de nødvendige afgravninger skal foretages så skånsomt som muligt og med så lidt sedimentspild som muligt. Det var i hvert fald, hvad der blev tilkendegivet i sidste uge i samrådet.

For det andet skal jeg beskæftige mig med nærmiljøets plante- og dyreliv. Jeg vil tillade mig igen at henvise til rapportens egen vurdering desangående på side 48, hvoraf det fremgår, at med den graveaktivitet, der er forudsat i beregningerne, vil der i hovedparten af nærområdet ikke være varige effekter på ålegræs og makroalger, samt at opfyldningerne ved Kastrop og Saltholm vil ødelægge et område på 2,7 km² ålegræs, og at opførelse af en kunstig ø vil tildække et areal på 2,9 km². Derudover forventes ingen varige effekter på bundfaunaen. Etableringen af den faste forbindelse påregnes at medføre en reduktion af bestanden af fældende svaner. En linjeføring igennem fuglebeskyttelsesområdet vil indebære en vis forringelse af dette område som følge af forstyrrelse af fuglelivet, og anlægget af en kunstig ø vil medføre større risiko for en indvandring og etablering af rotte- og rævebestande på Saltholm. Arbejdet med den faste forbindelse forventes at have en så forstyrrende effekt på områdets sælbestand, at denne sandsynligvis vil forsvinde og ikke efterfølgende blive genetableret.

Jeg har her beskæftiget mig med de varige virkninger, der naturligvis ikke er ønskværdige. Men de varige virkninger skal ses i forhold til områdets øvrige muligheder for fouragering for de mange forskellige fuglearter, som bevares omkring Saltholm.

Som det tredje væsentlige område vil jeg omtale støj- og luftforureningen ved landanlæggene. Det er klart for enhver, at når man personlig bliver berørt af etableringen af et sådant trafik anlæg, hjælper alverdens gode argumenter ikke. Men jeg vil alligevel gerne fastslå, at der ved nedgravning og afskærmning af trafikkorridoren er taget store hensyn for at begrænse bl.a. støjgenerne, således at anlægget overalt overholder Miljøstyrelsens krav.